

Torsdagen den 4 juli 2013

7. Europaparlamentet uppmanar de nationella politiska partierna att informera allmänheten före och under valkampanjen om sin samhörighet med ett europeiskt politiskt parti och sitt stöd för det partiets kandidat för befattningen som kommissionens ordförande och dennes politiska program.
8. Europaparlamentet uppmanar medlemsstaterna att tillåta radio- och tv-sändningar med politiska budskap från de europeiska politiska partierna.
9. Europaparlamentet uppmanar de europeiska politiska partierna att anordna ett antal offentliga debatter mellan dem som kandiderar till posten som kommissionens ordförande.
10. Europaparlamentet rekommenderar medlemsstaterna att göra det som behövs för att på ett effektivt sätt genomföra de åtgärder man kommit överens om för att hjälpa medborgare som vill rösta eller ställa upp som kandidater i en annan medlemsstat än den där de är medborgare.
11. Europaparlamentet uppmanar medlemsstaterna att bedriva en kampanj för att uppmuntra folk att rösta, så att man motverkar ett minskat valdeltagande.
12. Europaparlamentet uppmanar de nationella politiska partierna att på sina kandidatlistor ta med EU-medborgare som bor i en annan medlemsstat.
13. Europaparlamentet kräver, i enlighet med artikel 10.2 i akten om allmänna direkta val av ledamöter av Europaparlamentet, att inga officiella resultat offentliggörs i någon medlemsstat förrän röstningen har avslutats i den medlemsstat där man röstar sist söndagen den 25 maj 2014.
14. Europaparlamentet föreslår att den närmare utformningen av samråden mellan parlamentet och Europeiska rådet när det gäller valet av kommissionens nya ordförande bör beslutas i samförstånd i god tid före valet.
15. I denna process förväntar sig Europaparlamentet att den kandidat som lanserats av det europeiska politiska parti som får flest mandat i parlamentet ska komma först i fråga för befattningen som kommissionens ordförande, med tanke på hans eller hennes möjligheter att säkra stöd från den absoluta majoritet som krävs i parlamentet.
16. Europaparlamentet uppdrar åt talmannen att översända denna resolution till Europeiska rådet, rådet, kommissionen, medlemsstaternas parlament samt till de europeiska politiska partierna.

P7_TA-PROV(2013)0324**Vapenexport: genomförande av rådets gemensamma ståndpunkt 2008/944/Gusp****Europaparlamentets resolution av den 4 juli 2013 om vapenexport: genomförande av rådets gemensamma ståndpunkt 2008/944/Gusp (2013/2657(RSP))**

(2016/C 075/16)

Europaparlamentet utfärdar denna resolution

- med beaktande av rådets gemensamma ståndpunkt 2008/944/Gusp av den 8 december 2008 om fastställande av gemensamma regler för kontrollen av export av militär teknik och krigsmateriel⁽¹⁾,
- med beaktande av den översyn som rådets arbetsgrupp för export av konventionella vapen för närvarande genomför av den gemensamma ståndpunkten, som enligt artikel 15 i densamma ska ses över tre år efter antagandet,
- med beaktande av Europaparlamentets och rådets direktiv 2009/43/EG av den 6 maj 2009 om förenkling av villkoren för överföring av försvarsrelaterade produkter inom gemenskapen⁽²⁾,

---

⁽¹⁾ EUT L 335, 13.12.2008, s. 99.

⁽²⁾ EUT L 146, 10.6.2009, s. 1.

Torsdagen den 4 juli 2013

- med beaktande av rådets gemensamma åtgärd 2002/589/Gusp av den 12 juli 2002 om Europeiska unionens bidrag för att bekämpa destabiliserande anhopning och spridning av handeldvapen och lätta vapen och om upphävande av gemensam åtgärd 1999/34/Gusp⁽¹⁾, och av EU:s strategi för kampen mot olaglig anhopning av och handel med handeldvapen och lätta vapen och ammunition till dessa, som antogs av Europeiska rådet den 15–16 december 2005⁽²⁾,
- med beaktande av den trettonde⁽³⁾ och fjortonde⁽⁴⁾ årliga rapporten från arbetsgruppen för export av konventionella vapen,
- med beaktande av FN:s internationella vapenhandelsfördrag som fastställer gemensamma bindande normer för den världsomspännande handeln med konventionella vapen,
- med beaktande av sin resolution av den 13 juni 2012 om förhandlingarna om FN:s vapenhandelsfördrag⁽⁵⁾,
- med beaktande av artikel 42 i fördraget om Europeiska unionen och artikel 346 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt,
- med beaktande av artikel 110.2 och 110.4 i arbetsordningen, och av följande skäl:
  - A. Vapenexport kan få säkerhets- och utvecklingspolitiska konsekvenser, och det är därför viktigt att stärka EU:s strategi för exportkontroll när det gäller militär teknik och krigsmateriel.
  - B. Den gemensamma ståndpunkten 2008/944/Gusp utgör en rättsligt bindande ram med åtta fastlagda kriterier. Om kriterierna inte är uppfyllda bör man avslå ansökan om exportlicens (kriterierna 1–4) eller åtminstone överväga att avslå ansökan om exportlicens (kriterierna 5–8).
  - C. Enligt artikel 3 i den gemensamma ståndpunkten utgör de åtta kriterierna bara miniminormer, vilket innebär att de inte påverkar medlemsstaternas rätt att tillämpa mer restriktiva vapenkontrollåtgärder. Det är alltid de enskilda medlemsstaterna som beslutar om huruvida exportlicenser för vapenmateriel ska utfärdas i enlighet med kriterierna.
  - D. Det anges entydigt i artikel 10 i den gemensamma ståndpunkten att medlemsstaterna, om så är lämpligt, också får beakta den tilltänkta exportens inverkan på de egna ekonomiska, sociala, kommersiella och industriella intressena. Dessa faktorer får inte påverka tillämpningen av de åtta kriterierna.
  - E. Enligt SIPRI (Stockholms internationella fredsforskningsinstitut) är EU:s medlemsstater, betraktade som en enhet, den näst största vapenexportören i världen, strax efter Förenta staterna, och en allt större del av denna vapenexport går till länder utanför EU.
  - F. De främsta destinationerna utanför EU för vapenöverföring från medlemsstaterna är Mellanöstern, Nordamerika och Asien. De främsta mottagarländerna är Saudiarabien, Förenta staterna och Förenade Arabemiraten.
  - G. Den europeiska industrin försöker kompensera för den minskande efterfrågan på försvarsmateriel inom Europa genom att söka tillträde till marknaderna i tredjeländer. Detta är något som stöds av många politiker och politiska partier som ett bidrag till en starkare bas för den europeiska försvarsindustrin, teknisk kunskap, leveranssäkerhet och beredskap. Forskning och utveckling i försvarsindustrin har en viktig spridningseffekt som bidrar till många civila tillämpningar.
  - H. Arbetet med en överenskommelse mellan medlemsstaterna om tillämpningen respektive tolkningen av de åtta kriterierna i den gemensamma ståndpunkten har kommit långt, mycket tack vare användarguiden för den gemensamma ståndpunkten, som utarbetats av rådets arbetsgrupp för export av konventionella vapen och i detalj definierar bästa praxis när det gäller tillämpningen av dessa kriterier.

⁽¹⁾ EGT L 191, 19.7.2002, s. 1.

⁽²⁾ Europeiska unionens råd, 05319/2006, 13.1.2006.

⁽³⁾ EUT C 382, 30.12.2011, s. 1.

⁽⁴⁾ EUT C 386, 14.12.2012, s. 1.

⁽⁵⁾ P7_TA(2012)0251.

Torsdagen den 4 juli 2013

1. Europaparlamentet välkomnar att EU förfogar över en för världen unik rättsligt bindande ram som förbättrar kontrollen av vapenexport, även i krisdrabbade regioner och i länder med en problematisk människorättssituation, och välkomnar i detta sammanhang likaså att europeiska och icke-europeiska tredjeländer har anslutit sig till kontrollsystemet för vapenexport på grundval av den gemensamma ståndpunkten. Parlamentet noterar emellertid att de åtta kriterierna tillämpas och tolkas olika strikt i EU:s olika medlemsstater och efterlyser därför att den gemensamma ståndpunkten med alla sina skyldigheter ska tolkas och genomföras på ett mer enhetligt sätt. Parlamentet beklagar att EU fortfarande inte har en gemensam politik för vapenöverföringar till tredjeländer.
2. Europaparlamentet framhåller att EU:s gemensamma utrikes- och säkerhetspolitik och den gemensamma ståndpunkten inte bör stå i strid med varandra. Parlamentet anser att det ankommer på medlemsstaterna och den höga representanten för utrikes frågor och säkerhetspolitik att se till att den gemensamma ståndpunkten och utrikespolitiken stämmer överens.
3. Europaparlamentet understryker medlemsstaternas rätt att agera i enlighet med sina nationella strategier, så länge som de till fullo följer internationell rätt och internationella avtal liksom gemensamt överenskomna bestämmelser och kriterier. Efterlevnaden kontrolleras i enlighet med nationella bestämmelser.
4. Europaparlamentet anser att parlamentet, nationella parlament eller specifika parlamentsorgan måste se till att det sker en effektiv kontroll av genomförandet och tillämpningen på nationell nivå och EU-nivå av de överenskomna normerna i den gemensamma ståndpunkten och av inrättandet av ett insynsvänligt kontrollsystem som inbegriper ansvarsskyldighet.
5. Europaparlamentet anser att språkbruket i användarguiden bör vara mer precist och lämna mindre utrymme för tolkning och att guiden bör fortsätta att uppdateras efter behov.
6. Europaparlamentet förespråkar att kriterierna i den gemensamma ståndpunkten ska tillämpas bättre innan nya kriterier föreslås.
7. Europaparlamentet konstaterar att EU:s medlemsstater spelar en samstämd och konsekvent roll i stödet till den internationella processen för fastställande av bindande regler för styrning av den internationella vapenhandeln. Parlamentet uppmanar med kraft EU och medlemsstaterna att inrikta sina insatser på de länder som fortfarande står utanför internationella avtal.
8. Europaparlamentet noterar att de årliga rapporterna från arbetsgruppen för export av konventionella vapen har gjort medlemsstaternas vapenexport mer transparent. Parlamentet beklagar dock att uppgiftssammanställningar är ofullständiga och varierar till följd av enskilda medlemsstaters olika förfaranden för insamling och inlämning av uppgifter. Parlamentet påminner medlemsstaterna om att årligen lämna in en fullständig redovisning om sina vapenöverföringar till arbetsgruppen för export av konventionella vapen, såsom man kommit överens om och fastställt i den gemensamma ståndpunkten.
9. Europaparlamentet efterlyser en undersökning av hur den gemensamma ståndpunkten tillämpas i de nationella systemen och menar att arbetsgruppen för export av konventionella vapen bör få förstärkt kapacitet att noggrant undersöka kontrollen av vapenexport.
10. Europaparlamentet anser att den gemensamma ståndpunkten bör kompletteras med en fortlöpande uppdaterad och allmänt tillgänglig förteckning med information om i vilken utsträckning exporten till specifika mottagarländer ägt rum i överensstämmelse med de åtta kriterierna.
11. Europaparlamentet anser att det bör införas ett förbättrat system som möjliggör ett regelbundet utbyte av aktuell information mellan medlemsstaterna om vapenöverföringar till f.d. embargostrater.
12. Europaparlamentet efterlyser en årlig debatt i parlamentet och en årsrapport om genomförandet av den gemensamma ståndpunkten, för att säkerställa lämplig parlamentarisk kontroll och insyn på EU-nivå.
13. Europaparlamentet välkomnar slutandet av ett rättsligt bindande vapenhandelsfördrag om internationell handel med konventionella vapen under FN:s överinseende; tack vare större insyn och ansvarsutkrävande skapar fördraget ett effektivt internationellt vapenkontrollsystem, och genom att striktast möjliga internationella normer fastställs försvåras oansvarig och olaglig användning av konventionella vapen ytterligare. Parlamentet konstaterar att EU och dess medlemsstater spelar en samstämd och konsekvent roll för att stödja den internationella processen för fastställande av bindande regler för den internationella vapenexporten.

Torsdagen den 4 juli 2013

14. Europaparlamentet betonar att vapenhandelsfördraget måste genomföras på ett effektivt och trovärdigt sätt, och uppmanar medlemsstaterna att inrikta sina internationella insatser på att försöka få alla länder att underteckna det och att få till stånd ett tidigt ikraftträdande.

15. Europaparlamentet uppdrar åt talmannen att översända denna resolution till vice ordföranden för kommissionen/unionens höga representant för utrikes frågor och säkerhetspolitik, rådet, kommissionen, medlemsstaternas regeringar och parlament samt FN:s generalsekreterare.

P7_TA(2013)0325

Inledandet av förhandlingar om ett plurilateralt avtal om tjänster

Europaparlamentets resolution av den 4 juli 2013 om inledandet av förhandlingar om ett plurilateralt avtal om tjänster ((2013/2583(RSP))

(2016/C 075/17)

Europaparlamentet utfärdar denna resolution

- med beaktande av sitt tidigare betänkande om tjänster, särskilt sin resolution av den 4 september 2008 om handel med tjänster ⁽¹⁾,
- med beaktande av sina tidigare resolutioner om läget för utvecklingsagendan från Doha och om Världshandelsorganisationens (WTO) framtid, särskilt sina resolutioner av den 16 december 2009 om utsikterna för utvecklingsagendan från Doha efter WTO:s sjunde ministerkonferens ⁽²⁾ och av den 14 september 2011 om läget i förhandlingarna om utvecklingsagendan från Doha ⁽³⁾,
- med beaktande av sin resolution av den 13 december 2011 om hinder för handel och investeringar ⁽⁴⁾,
- med beaktande av protokoll nr 26 till fördraget om Europeiska unionens funktionssätt om tjänster av allmänt intresse och av Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna,
- med beaktande av Allmänna tjänstehandelsavtalet (Gats), som trädde i kraft den 1 januari 1995, med beaktande av sin resolution av den 12 mars 2003 om WTO:s allmänna tjänstehandelsavtal (Gats), inklusive kulturell mångfald ⁽⁵⁾,
- med beaktande av det förslag till förhandlingsdirektiv för ett plurilateralt avtal om handel med tjänster som kommissionen lade fram den 15 februari 2013,
- med beaktande av kommissionens meddelande *Handel, tillväxt och världspolitik – Handelspolitiken – en hörnsten i Europa 2020-strategin* ⁽⁶⁾,
- med beaktande av kommissionens rapport till Europeiska rådet *Hinder för handel och investeringar – Rapport 2012* ⁽⁷⁾,
- med beaktande av rapporten av den 21 april 2011 från ordföranden för WTO:s tjänstehandelsråd, ambassadör Fernando de Mateo, till dess handelsförhandlingskommitté om den extra sessionen för förhandlingar om handel med tjänster ⁽⁸⁾,

---

⁽¹⁾ EUT C 295 E, 4.12.2009, s. 67.

⁽²⁾ EUT C 286 E, 22.10.2010, s. 1.

⁽³⁾ EUT C 51 E, 22.2.2013, s. 84.

⁽⁴⁾ EUT C 168 E, 14.6.2013, s. 1.

⁽⁵⁾ EUT C 61 E, 10.3.2004, s. 289.

⁽⁶⁾ COM(2010)0612.

⁽⁷⁾ COM(2012)0070.

⁽⁸⁾ TN/S/36.